

Preek van 5 juni 2017 - tweede pinksterdag **Cees Remmers**
PINKSTEREN, ALS EEN VUURTJE IN HARTELIJKE MENSEN

Wat we met Kerstmis vieren, weet bijna iedereen. Pasen wordt al moeilijker, blijkt uit onderzoek; Pinksteren krijgen nog minder mensen goed verwoord.

Als u het aan mij zou vragen zou ik zeggen: Pinksteren is een beetje Pasen; het is een feest van de opstanding. Met Pasen staat Jezus op uit de dood. Met Pinksteren staan de apostelen op uit hun verdriet om Jezus' dood. En dat konden ze pas nadat ze samen biddend en pratend (vertelt de Bijbel) vrede leerden hebben met Zijn vroege dood.

Jezus kwam in hun midden staan - vertelt Lucas - en zei: "Vrede zij u! Zoals de Vader mij gezonden heeft, zo zend ik u". En toen - staat er - blies hij over hen, gaf hun nieuwe levensadem en zei: "Ontvangt de heilige Geest!" En toen stonden ze op, de apostelen die een beetje dood leken.

Pinksteren is dus eigenlijk Pasen: de apostelen verrijzen, staan op uit hun verdriet, beginnen opnieuw te leven: ze voelen Zijn vuur in zich branden. En dat vuur is Zijn Geest: 'de trooster en helper' die Hij had beloofd.

Pinksteren is het feest waarop we vieren dat Gods Geest geschonken is aan de Kerk, maar die laat zich daarin niet opsluiten want "de Geest waait waar hij wil". Hij waait overal waar mensen hun hokjesgeest inruilen voor Gods Geest. Gods Geest waait dus ook overal waar mensen elkaar echt willen verstaan.

Als je net als in Babel alsmaar hogerop wilt, zullen we elkaar op den duur niet meer verstaan: de wereld raakt in de war, iedereen hoort alleen zichzelf en verstaat andere mensen niet meer... Dat gebeurt er als we net als in Babel hoog van de toren willen blazen...

Maar als God met zijn H. Geest neerdaalt in mensen en zij zich door Hem laten bezielen, luisteren ze naar elkaar, ze verstaan elkaar, ze vergeven elkaar, ze stichten vrede; er waait een goede geest onder hen, de heilige Geest. Hij laait op als een vuurtje in lieve en hartelijke mensen, die anderen helpen opstaan.

Aangevuurd door het vuur van de H. Geest ga je de taal van liefde spreken. En die spreek je vaak niet eens met woorden maar met een luisterend oor, een helpende hand, een glimlach soms, een wijze raad, een woord van troost.

De Geest heet in het latijn *spiritus*, in het Grieks *pneuma* en in de taal van de Bijbel - Hebreeuws - *Ruach*. En al die woorden betekenen *adem*.

Als je dat weet, kun je eigenlijk zeggen: de H. Geest werkt waar mensen een verademing zijn voor elkaar en met elkaar in vrede leven. En die zijn er al best veel maar nog lang niet genoeg, en dus blijven we bidden: kom heilige Geest, vervul de harten van uw gelovigen en ontsteek in ons het vuur van uw liefde...